

Blackburn Roc

(CZ)

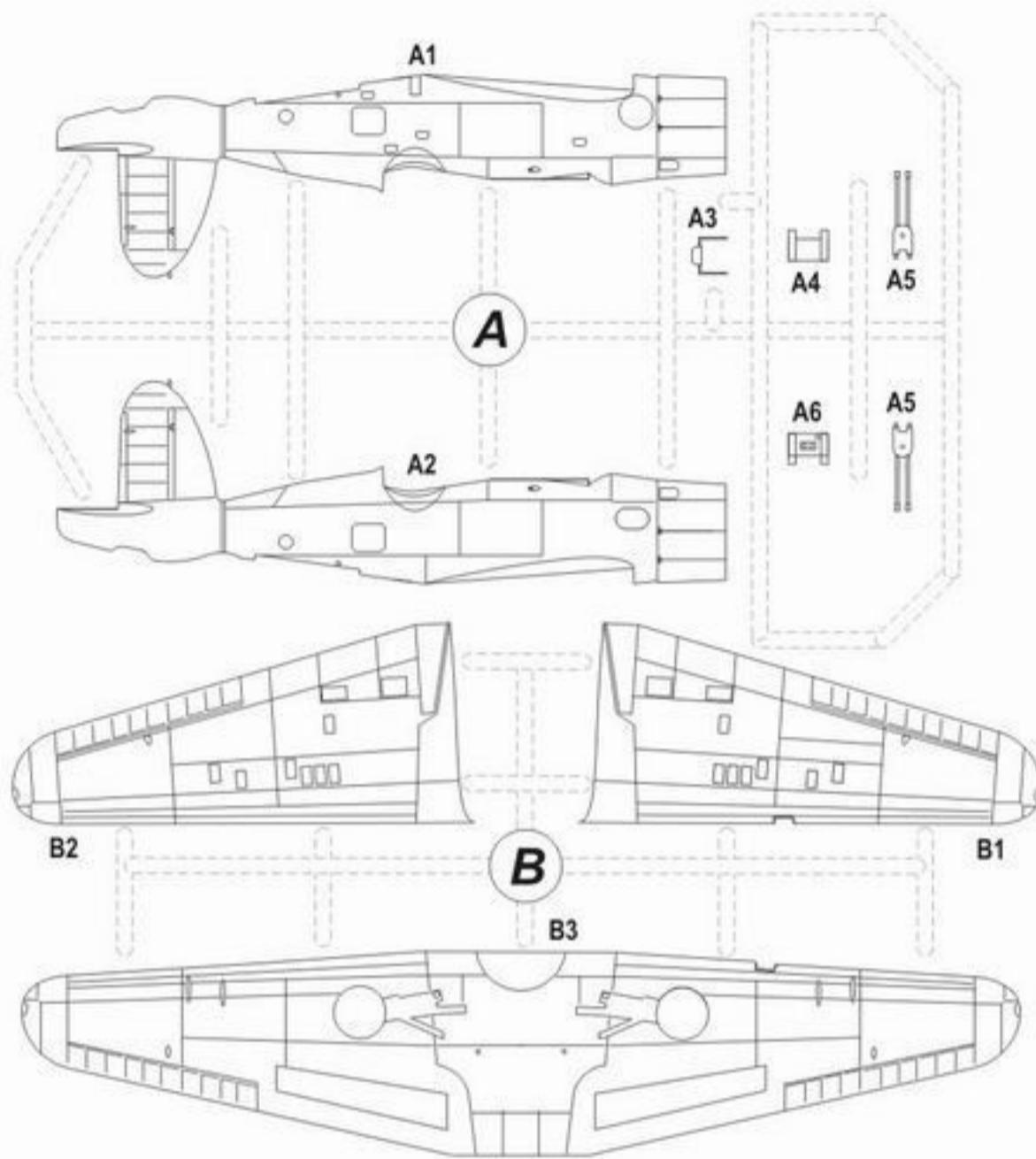
v roce 1935 objednalo Air Ministry specifikacemi O.35/35 u firmy Blackburn dvoumístný palubní stíhací letoun. Podobně jako u pozemního Defiantu měla mít nová stíhačka výzbroj soustředěnou ve věži a ovládanou střelcem. Projekt B.25 šéfkonstruktéra firmy Blackburn ing. G.E. Pettyho úzce navazoval na předchozí konstrukci B.24 alias Skua Mk.II. Podobně jako u Skuů šlo o celokovový dolnoplošník se sklopnými křídly a zatahovacím podvozkem. Letoun převzal od Skuů trup, včetně motoru Perseus XII. Jen za kabinou pilota byl trup rozšířen, aby pojal plně otočnou věž Boulton Paul Mk.II se čtyřmi kulomety. Křídlo mělo prakticky shodný obrys se Skuou, ale vzepětí křídla mělo jiný úhel. Pod trupem měl letoun výklopný hák. Už dlouho před vzletem prototypu bylo 28. dubna 1937 objednáno 136 kusů. Posléze se objevily pochybnosti o bojové hodnotě. Air Ministry se pokusilo objednávku odvolat. Admirality, pod jejíž kompetencí FAA postupně od roku 1937 do roku 1939 přecházelo, trvala na dodání série. U firmy Blackburn byly postaveny tři prototypy L3057 až L3059. První prototyp vzlétl 23. prosince 1938. Testován byl ještě bez věže, kterou dostal až stroj L3058. Později všechny tři prototypy dostaly plováky a testovalo se na nich vodní provedení. Protože však byla firma Blackburn vytížena výrobou stíhaček Skuů a připravou bombardéru Botha, byla výroba zadána firmě Boulton Paul. Ta postavila 133 sériových kusů. Dostaly bojové jméno Roc Mk.I. První byly vyrobeny začátkem roku 1939 a od dubna nové stroje přebíraly 800. a 803. sq. FAA. Posléze je dostaly ještě 801. a 806. squadrona. Žádná ale nebyla vyzbrojena jen Rocem. Vždy tvořili jen doplněk bojeschopnějších Skuů Mk.II. Některé Roces byly sice dodány, ale ještě před vypuknutím války byly upravovány a šly rovnou ke cvičným jednotkám a jednotkám vlekačů terčů. Jejich výkony byly totiž velmi nízké. Roc byl díky střelecké věži o 300 kg těžší než již tak podmotorovaná Skua. Po vypuknutí války sloužily tři a tři Roces 801. a 803. squadrony z paluby Ark Royal a později z letiště Hatson na Orknejsích. Prakticky se nestřetly s protivníky. Později, v roce 1940, byly Roces 801. a 806. squadrony krátce nasazeny nad západní Evropou. Při tomto nasazení došlo k jediné bojové ztrátě a také jedinému úspěchu Rocu jako stíhačky. Roc sériového čísla L3065 dosáhl ve spolupráci s dvěma Skuům pravděpodobného sestřelu Ju 88. V červnu 1940 byly Roces vyřazeny od bojových jednotek a zařazeny k druholiniovým squadronám a cvičným jednotkám. Další používaly jednotky vlekačů terčů. Třicet tří kusů chtěla počátkem roku 1940 prodat Velká Británie do Finska v rámci pomoci Finsku napadenému Stalinským Sovětským svazem. Stroje dostaly finské znaky a sériová čísla. Byly připraveny k předání, ale do konce Zimní války nebyly dodány a pak o ně nebyl již zájem. Prokazatelně ale létaly ve finské podobě v Británii, pouze s přelepenými znaky. Plovákové Roces byly ještě neúspěšnější. Kromě ještě nižších výkonů měly velké problémy se stabilitou. To vedlo k havárii prototypu L3059. Nakonec plováky dostalo i několik sériových strojů, sloužících u nebojových jednotek.

Rozpětí: 14,03 m, délka: 10,84 m, max. rychlosť u země: 312 km/h, max. rychlosť ve výšce 3050m: 359 km/h, operační dostup: 5 490 m, dolet: 1303 km

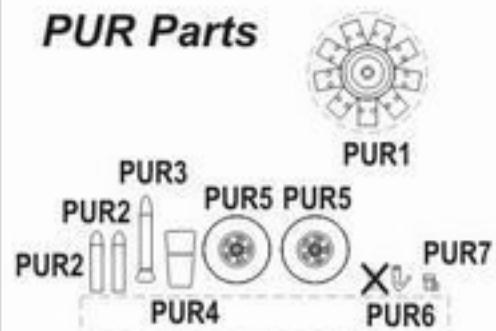
(GB)

To fulfill Specification O.35/35, calling for a two seat carrier borne fighter, the Air Ministry ordered this type of aircraft from the Blackburn Company in 1935. Similar to the land based Defiant fighter, the new fighter's armament was to be concentrated within a manned turret. The chief designer of the Blackburn, G.E. Petty, delivered the so called B.25 design that was closely linked to the previous B.24 design, a.k.a. the Skua Mk.II. The design was that of an all-metal low wing monoplane with folding wings and retractable undercarriage. The fuselage was taken from the Skua, including the Perseus XII engine. The only modification was the widening of the fuselage behind the pilot's cockpit to accommodate the revolving Boulton Paul Mk.II turret equipped with four machine guns. The wing had almost the same shape but different dihedral. The arrestor hook was mounted below the fuselage. Production of 136 aircraft was ordered on the 28th of April, 1937, long before the first flight of the prototype. Subsequent questions arose pertaining to the aircraft's combat usefulness, and the Air Ministry tried to withdraw the order. Eventually, the Admiralty insisted on delivery. It is important to note that the FAA under increasing Admiralty pressure from 1937 to 1939, relented to the insistence. Blackburn built three prototypes serial numbered L3057 to L3059. The first prototype took off on 23rd December 1938. The prototype was tested without a turret, which was mounted on the following prototype, L3058. Later, all three prototypes received floats for sea trials. Due to Blackburn's Skua commitment, and preparing for production of the Botha bomber, production of the Roc was handed over to the Bolton Paul Company. Bolton Paul built 133 production aircraft, as the Roc Mk.I. The first aircraft was produced at the beginning of 1939 and from April, the aircraft were being delivered to No. 800 and No. 803 squadrons of the FAA. Later on, No. 801 and No. 806 squadrons were re-equipped with Roces as well. Nevertheless, none of the above mentioned squadrons were equipped exclusively with Roces, which always only supplemented the more capable Skua Mk.II. Some Roces were delivered, but even before the outbreak of the war, they were modified and transferred to training and target towing units. Their performance was unsatisfactory thanks to the machine gun turret; The Roc was 300kg heavier than the already underpowered Skua. When war broke out, three Roces attached to both No.801 and No.803 squadrons served aboard Ark Royal, and later flew from Hatson Airfield at Orkneys. They never encountered enemy aircraft. Later on, in 1940, No.801 and No.806 squadrons Roces were deployed over Western Europe. Only one success, and operational loss, occurred during this period. A Roc, serial number L3065, together with two Skuas, probably shot down a Ju 88. In June 1940, the Roces began to be withdrawn from combat units and transferred to second line, training and target towing units. Because Stalin's Soviet Union attacked Finland, in 1940 it was decided to sell 30 aircraft to Finland in accordance with a policy of extending help to Finland. The aircraft received Finnish national insignia and serial numbers in preparation for delivery. They were not delivered by the end of the Winter War, and later, there was no further interest in these aircraft. Evidence indicates that these aircraft flew in Finnish colors in Great Britain only with the Finnish insignia obscured. The floatplane Roces were even less successful. Besides even lower performance, they experienced stability problems that led to the L3059 prototype crashing. Eventually, several production aircraft were equipped with floats and served with non combat units.

Wingspan: 14.03m, Length: 10.84m, Max. Speed at sea level: 312 km/h, Max. Speed at 3,050m: 359 km/h, Service ceiling: 5,490m, Range: 1,303km.

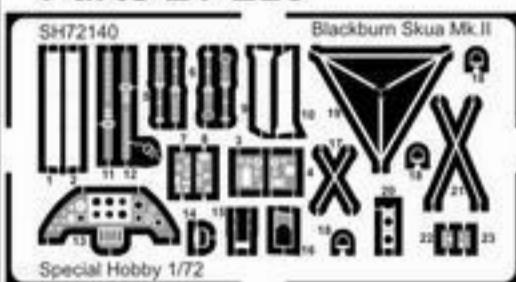

PUR Parts

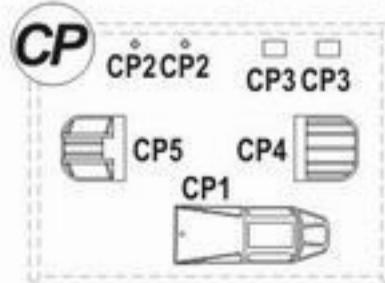
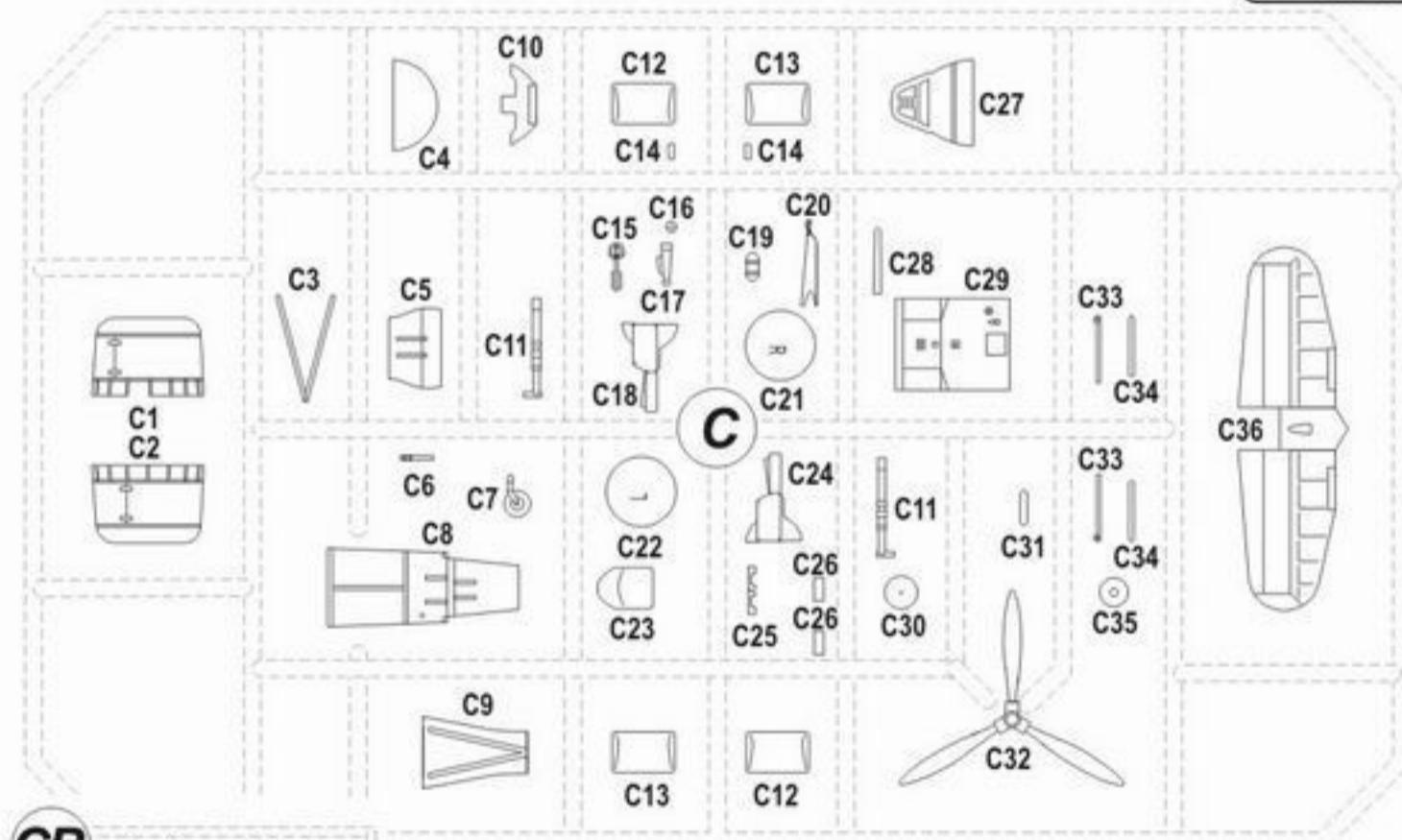
PUR8 PUR8
1111111111 1111111111

PHOTO-ETCHED Parts L1-L23

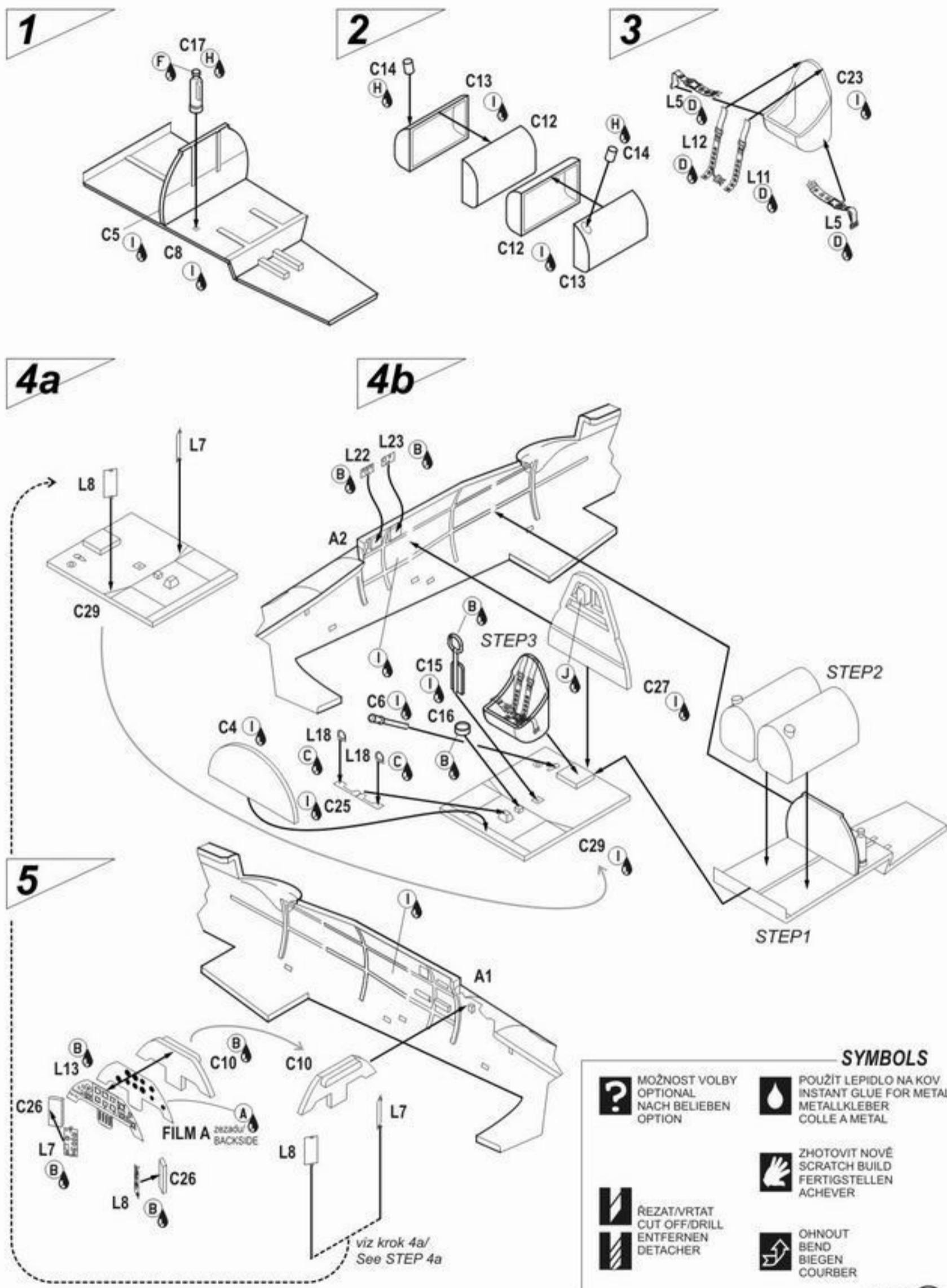

**POLYURETHAN PARTS (PUR),
PHOTO-ETCHED PARTS (L) &
FILM PARTS (F) note:**

INSTANT GLUE FOR METAL
POUŽÍT LEPIDLO NA KOV
METALLKLEBER
COLLE A METAL

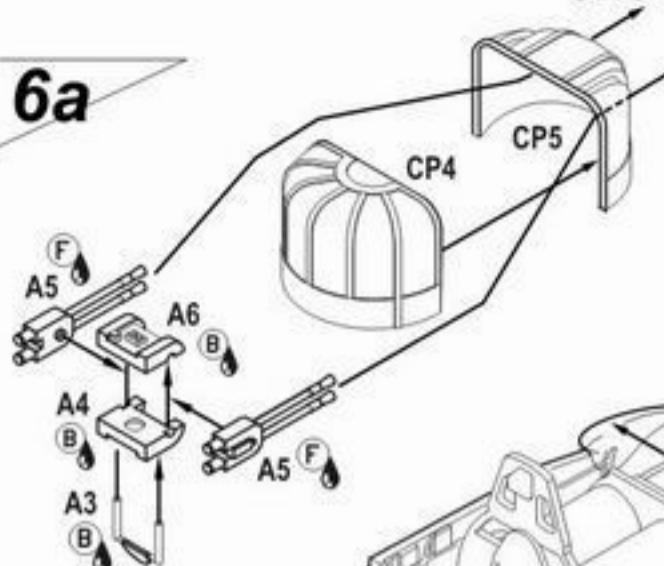

SESTAVA - ASSEMBLY

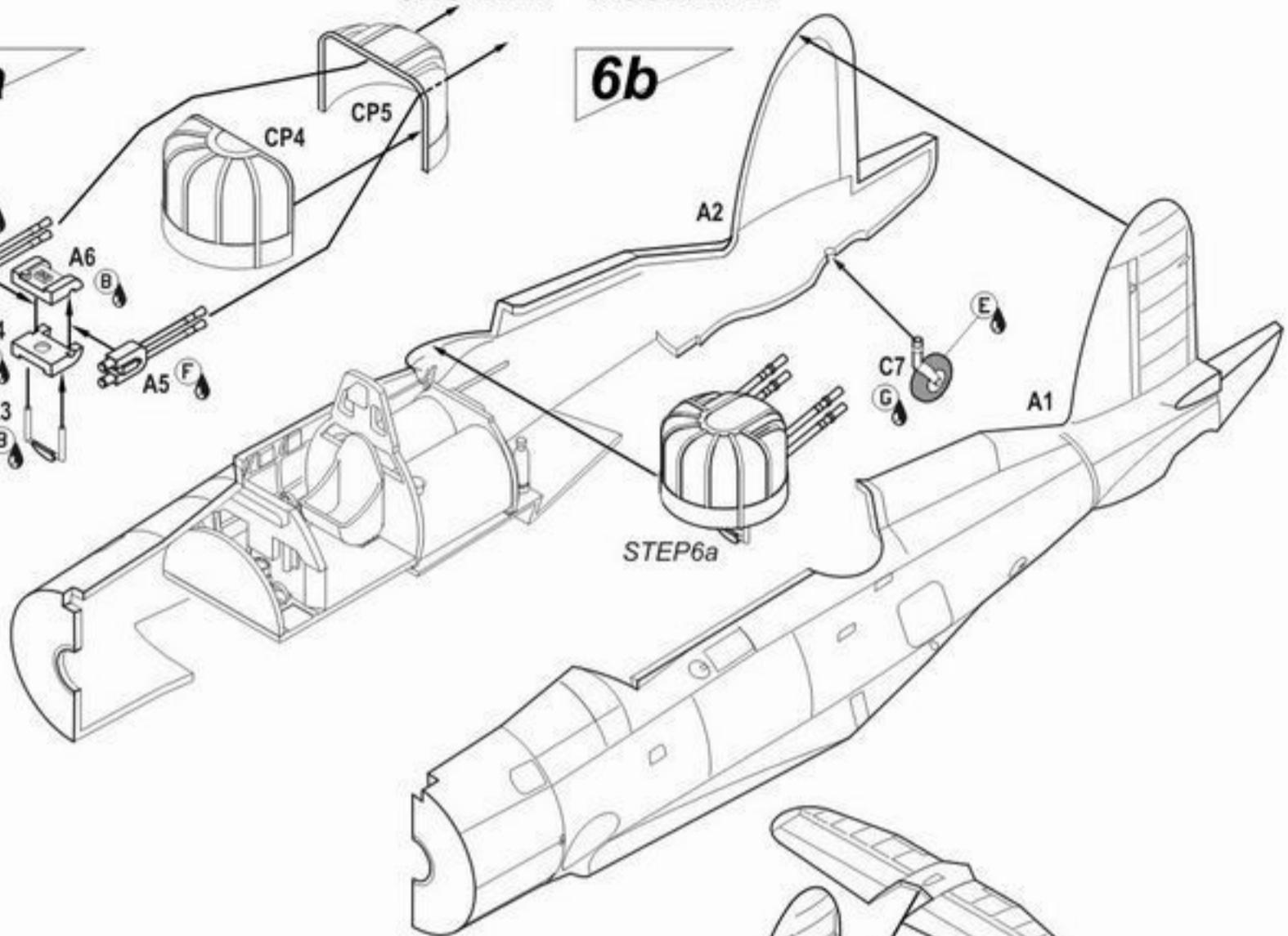

SESTAVA - ASSEMBLY

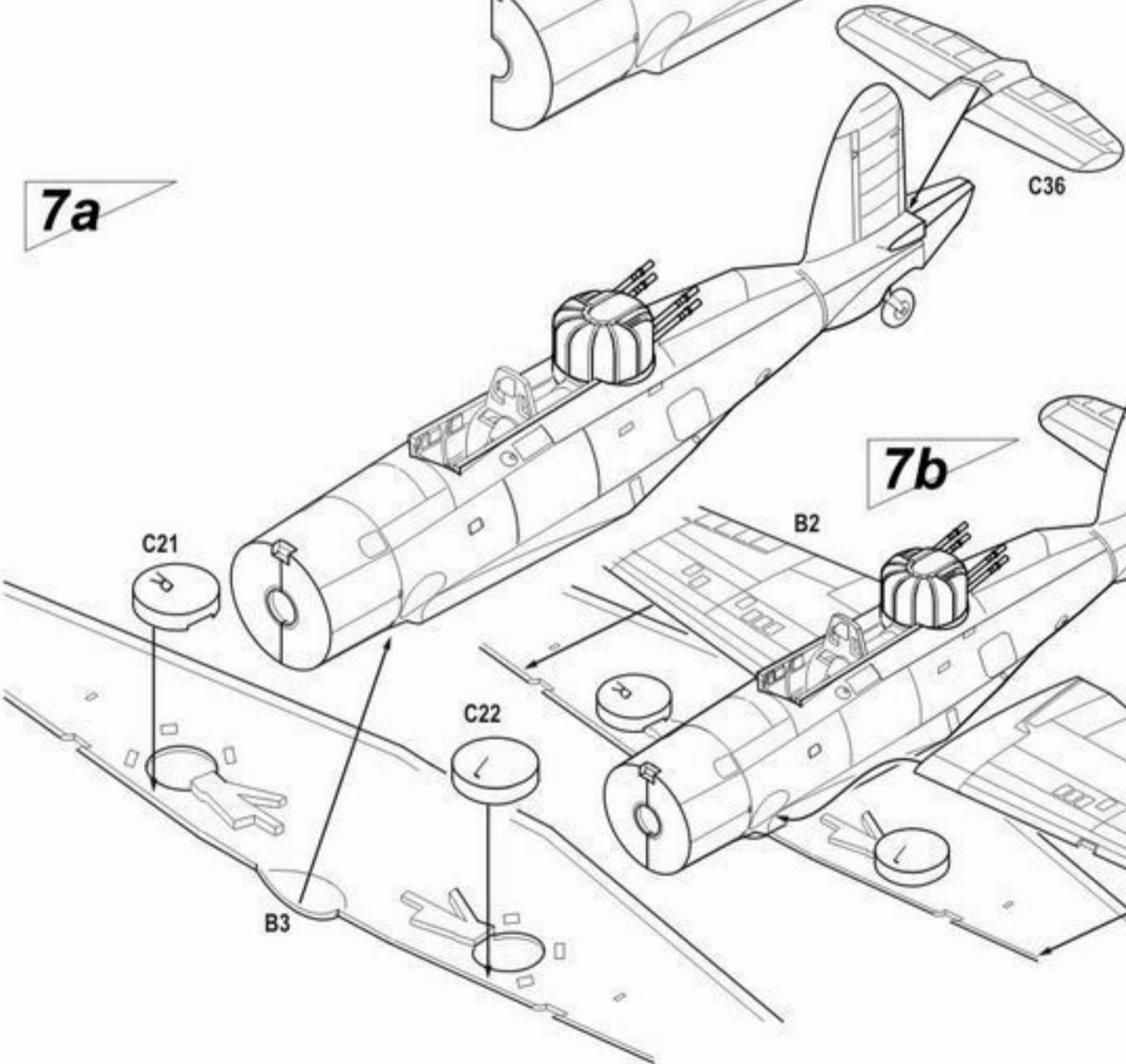
6a

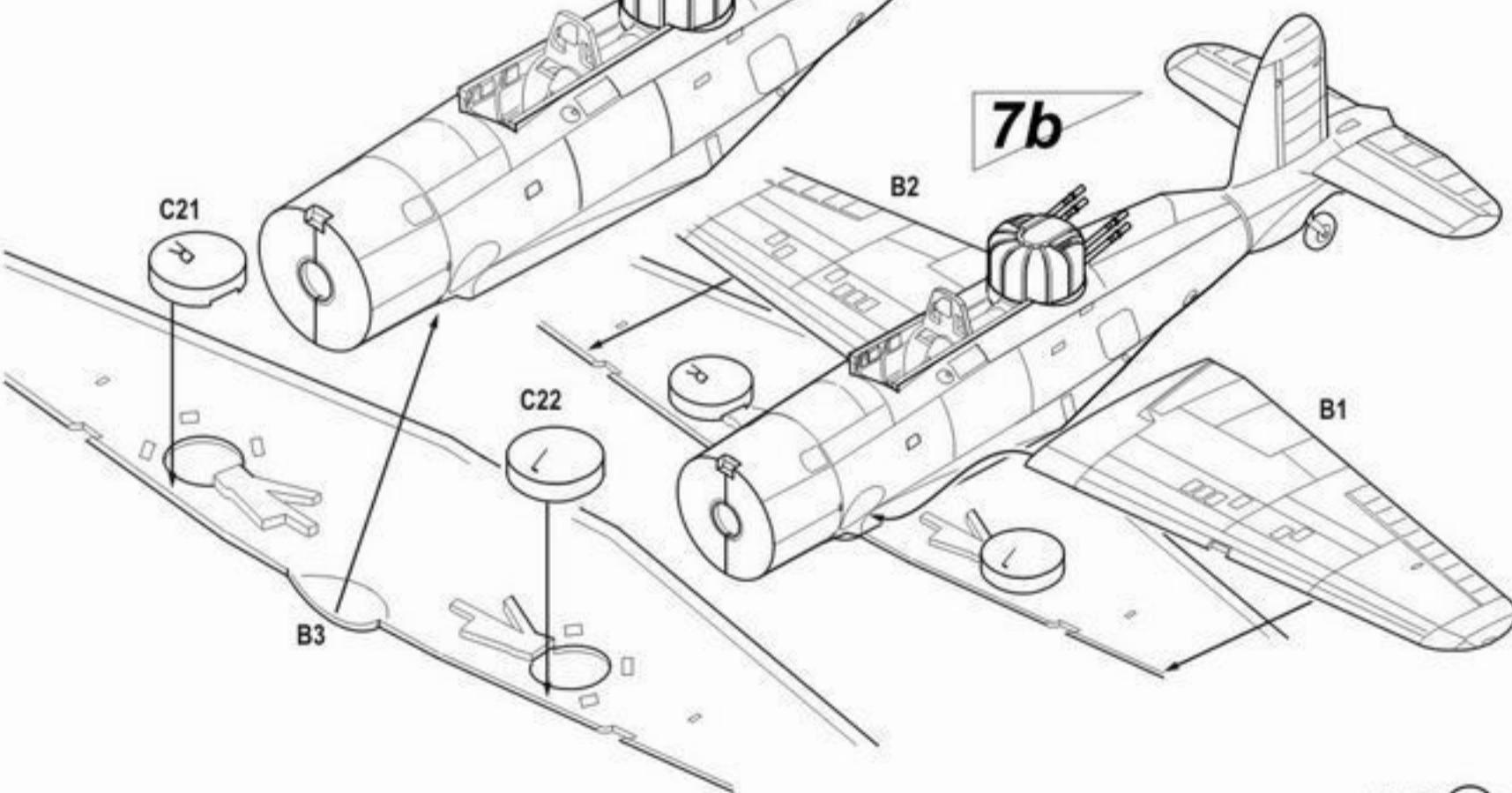
6b

7a

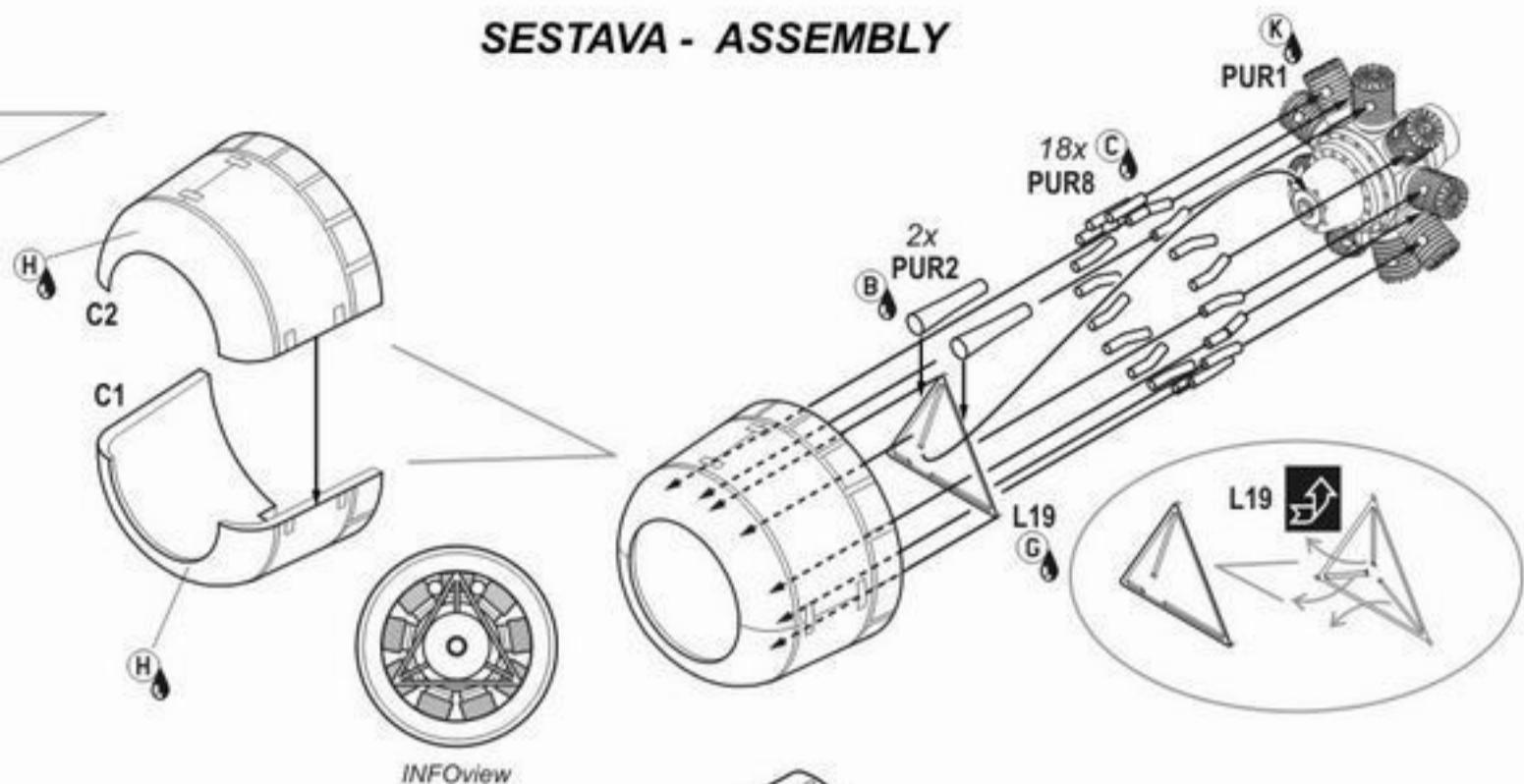

7b

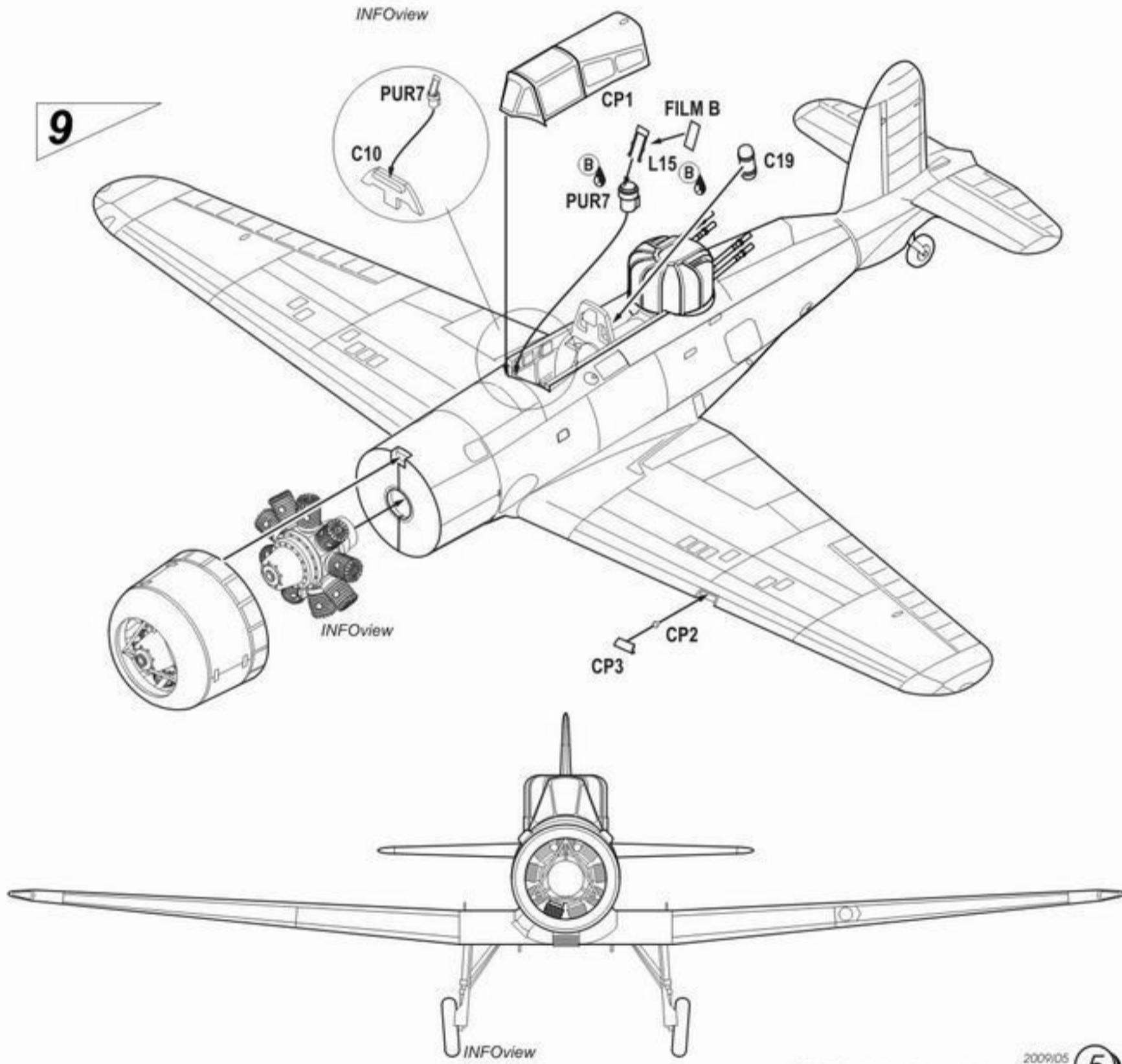

SESTAVA - ASSEMBLY

8

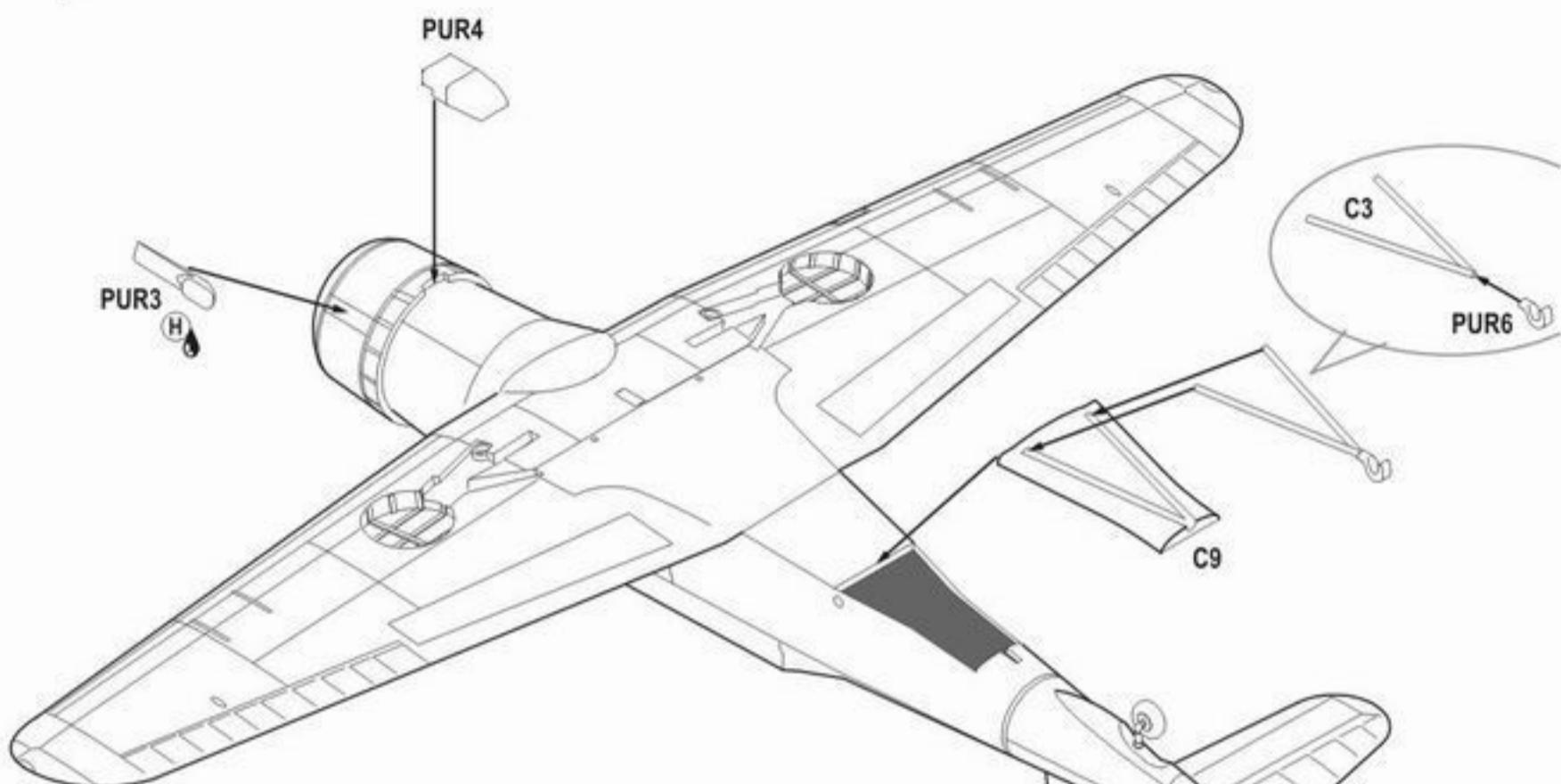

9

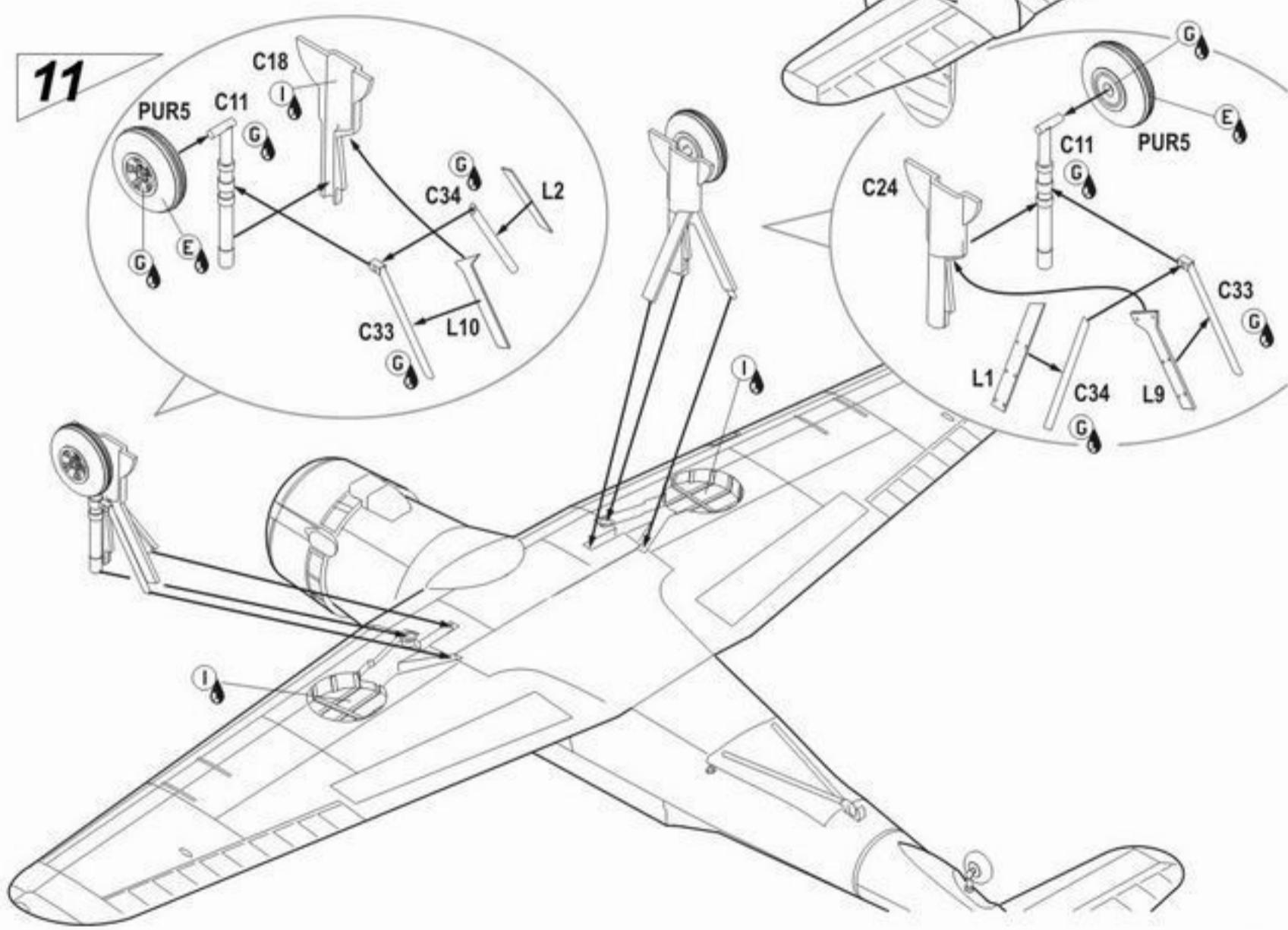

SESTAVA - ASSEMBLY

10

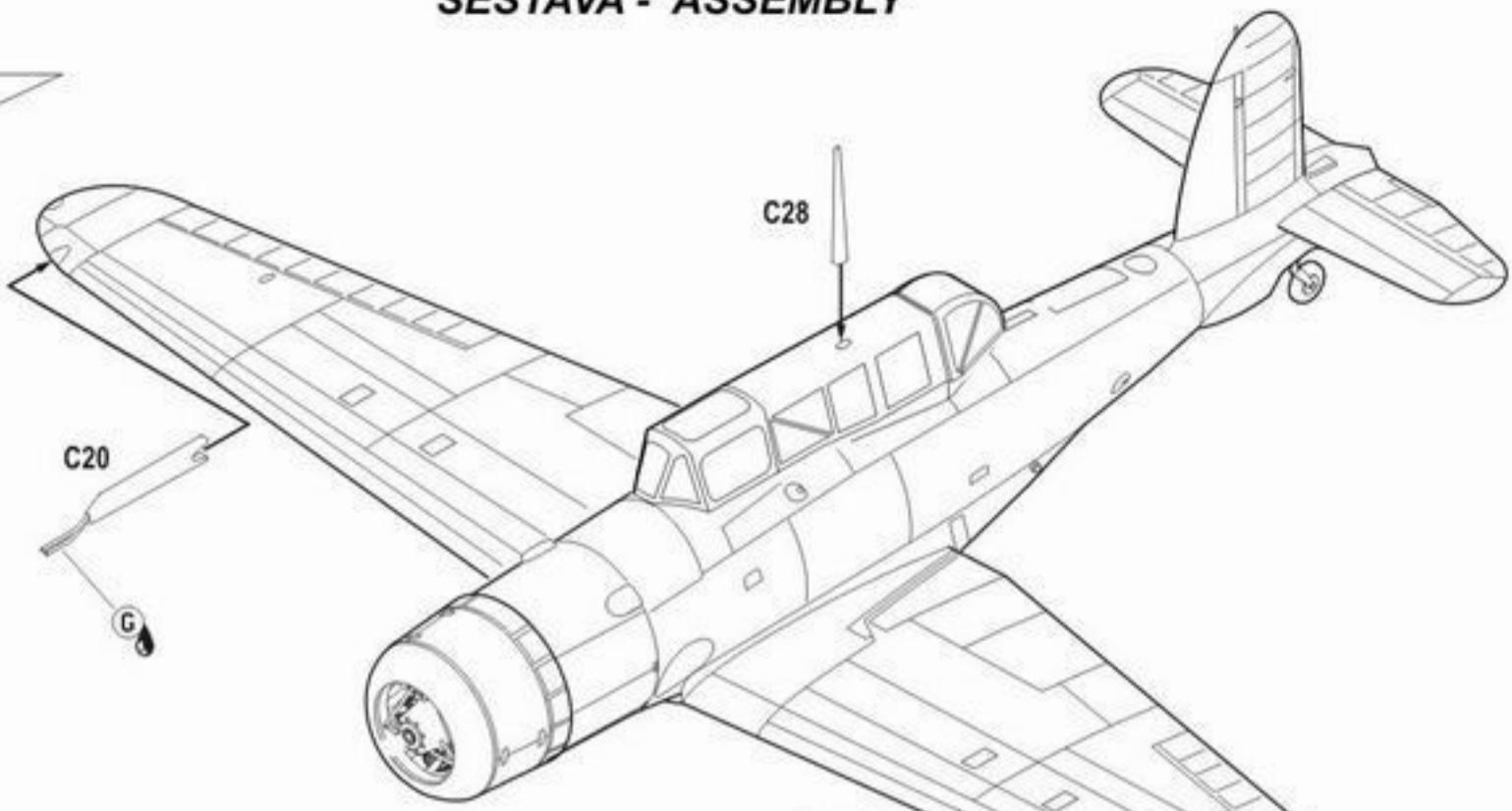

11

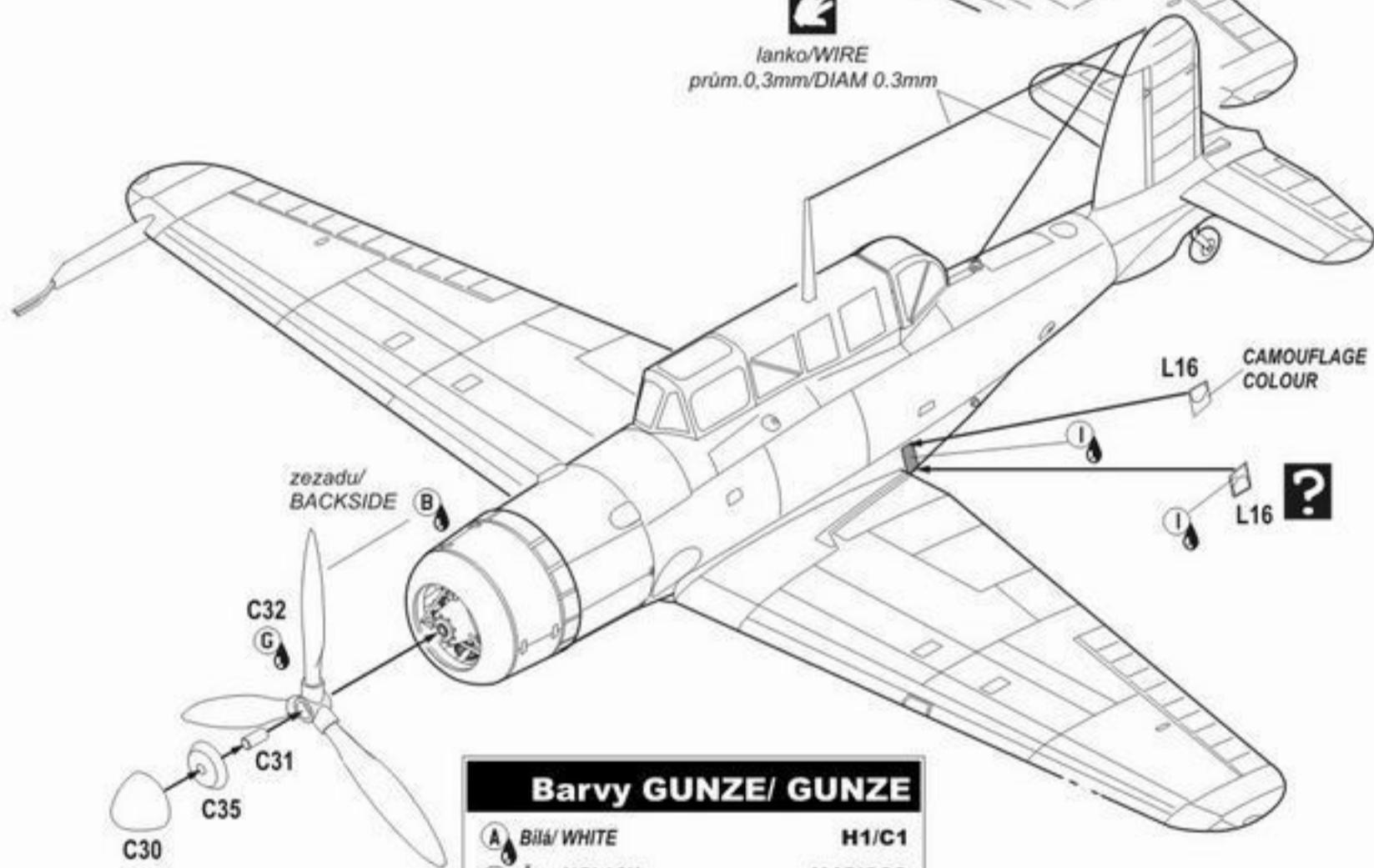

SESTAVA - ASSEMBLY

12

lanko/WIRE
prům. 0,3mm/DIAM 0,3mm

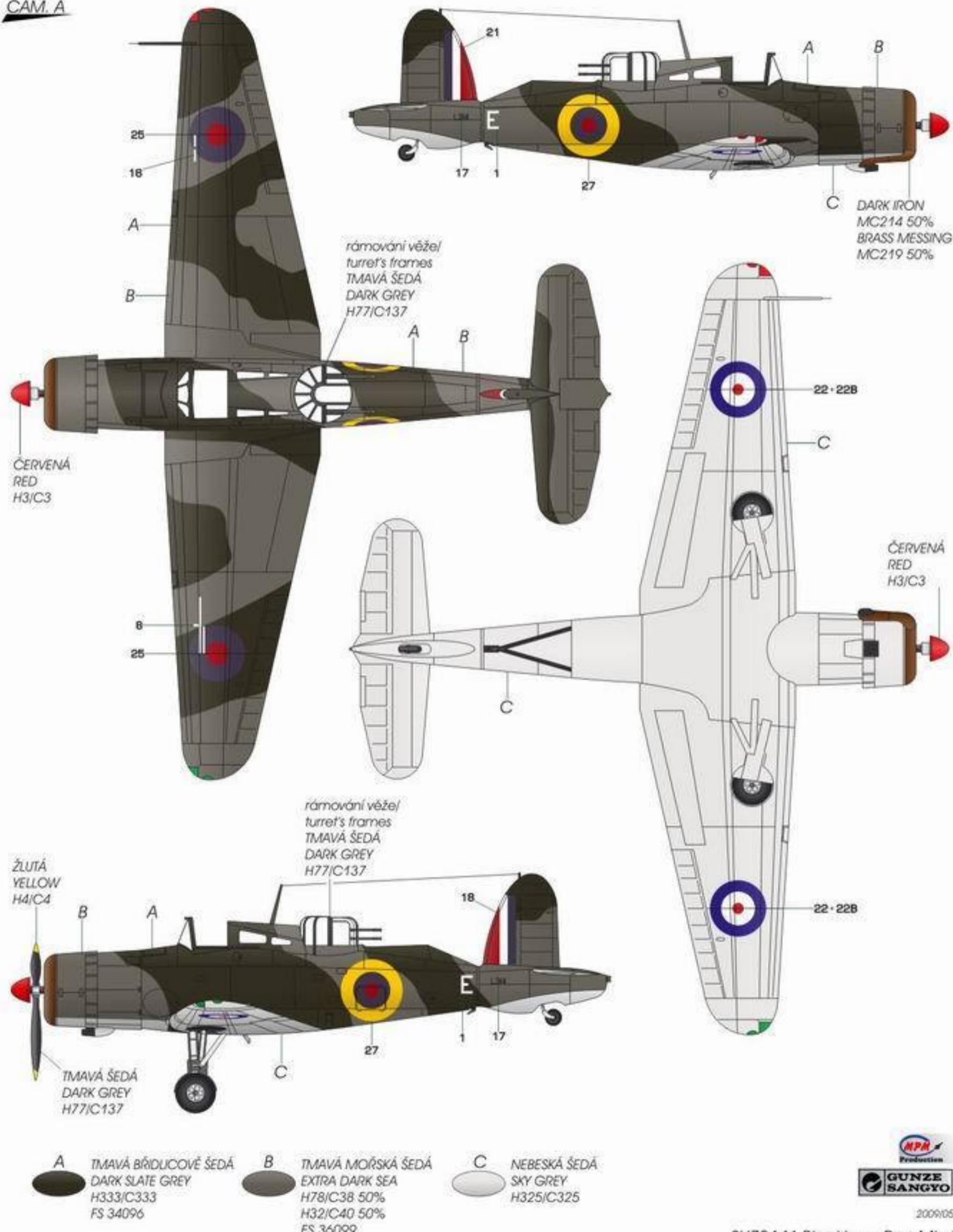

Barvy GUNZE/ GUNZE

A Bílá/ WHITE	H1/C1
B Černá/ BLACK	H12/C33
C Hnědočervená/ RED BROWN	H47/C41
D Plátno/Linen	H85/C45
E Pneu. šedá/ TIRE BLACK	H77/C137
F Tmavý kov/ DARK IRON	MC214
G Hliník/ ALUMINIUM	MC218
H Mosaz/ BRASS	MC219
I Interiér. šedožlutá/ INTERIOR GREY GREEN	H364/C364
J Kůže/ LEATHER	H17/C29
K Ocel. šedá/ STEEL GREY	H75/C25

Blackburn Roc Mk.I, L3114/E, No. 759 NAS, RNAS Donibristle, listopad 1939. Letoun nesl prakticky standardní kamufláž, znaky na spodní ploše křídla měly předválečné odstíny, znaky na horních plochách byly již ve válečných malých odstínech. Na horní ploše křídla byly bílé proužky, patrné značky pro let ve formaci. Letoun létal bez pohyblivého překrytu kabiny pilota.

CAM. A

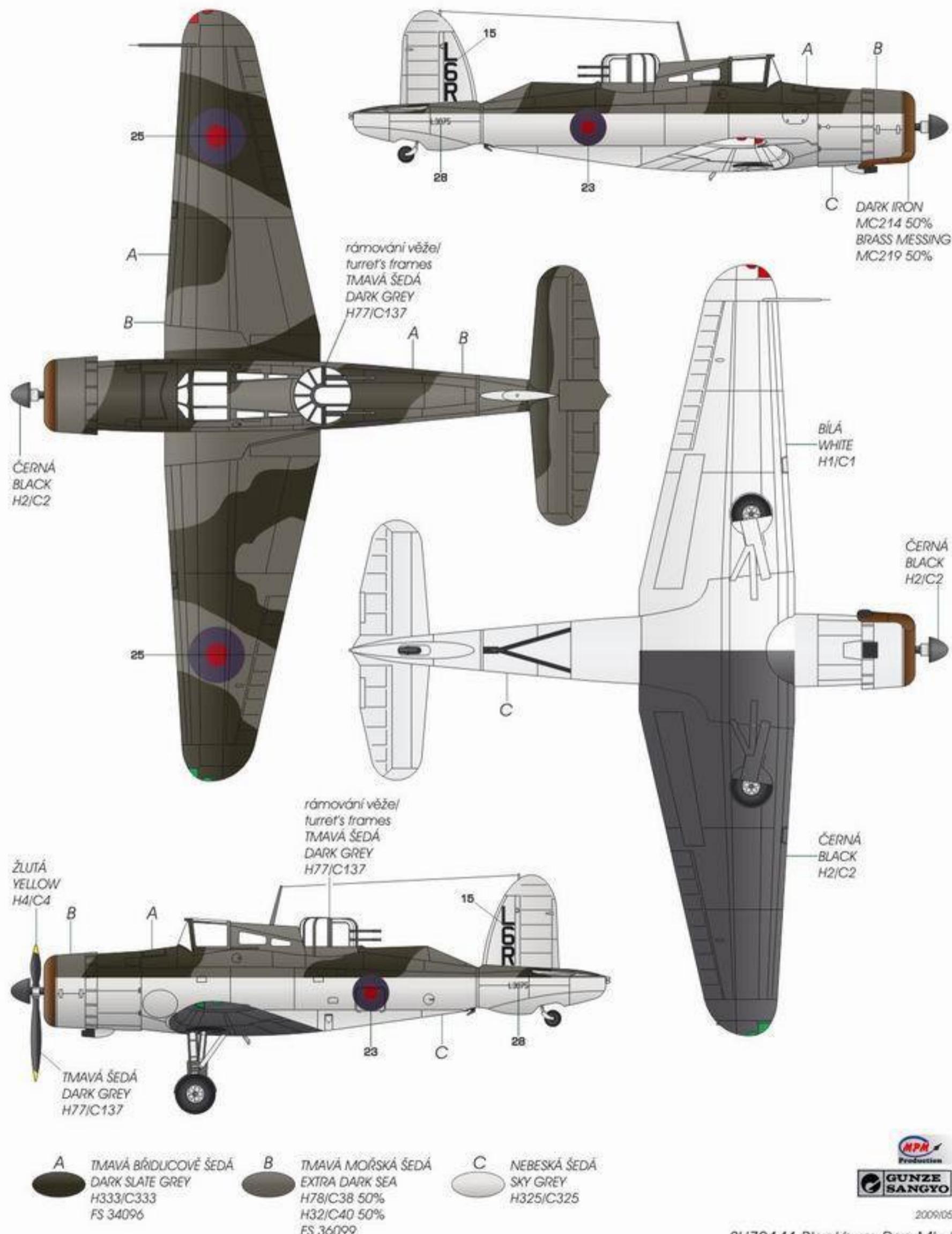

Blackburn Roc Mk.I, L3114/E, No. 759 NAS, RNAS Donibristle, November 1939. The aircraft was painted with almost standard camouflage pattern. The under wing roundels were in pre-war colors but the upper wing's were in wartime, dull colors. The white stripes on upper wing probably served for formation flight. The aircraft flew without the pilot's canopy hood.

Blackburn Roc Mk.I, L3075/L6R, No. 806 NAS, letiště Hatston, Orknejské ostrovy, duben 1940. Jako jeden z mála se tento Roc účastnil bojových operací.

Blackburn Roc Mk.I, L3075/L6R, No. 806 NAS, Hatston airfield, Orkneys, April 1940. One of the few Rocs that saw combat actions.

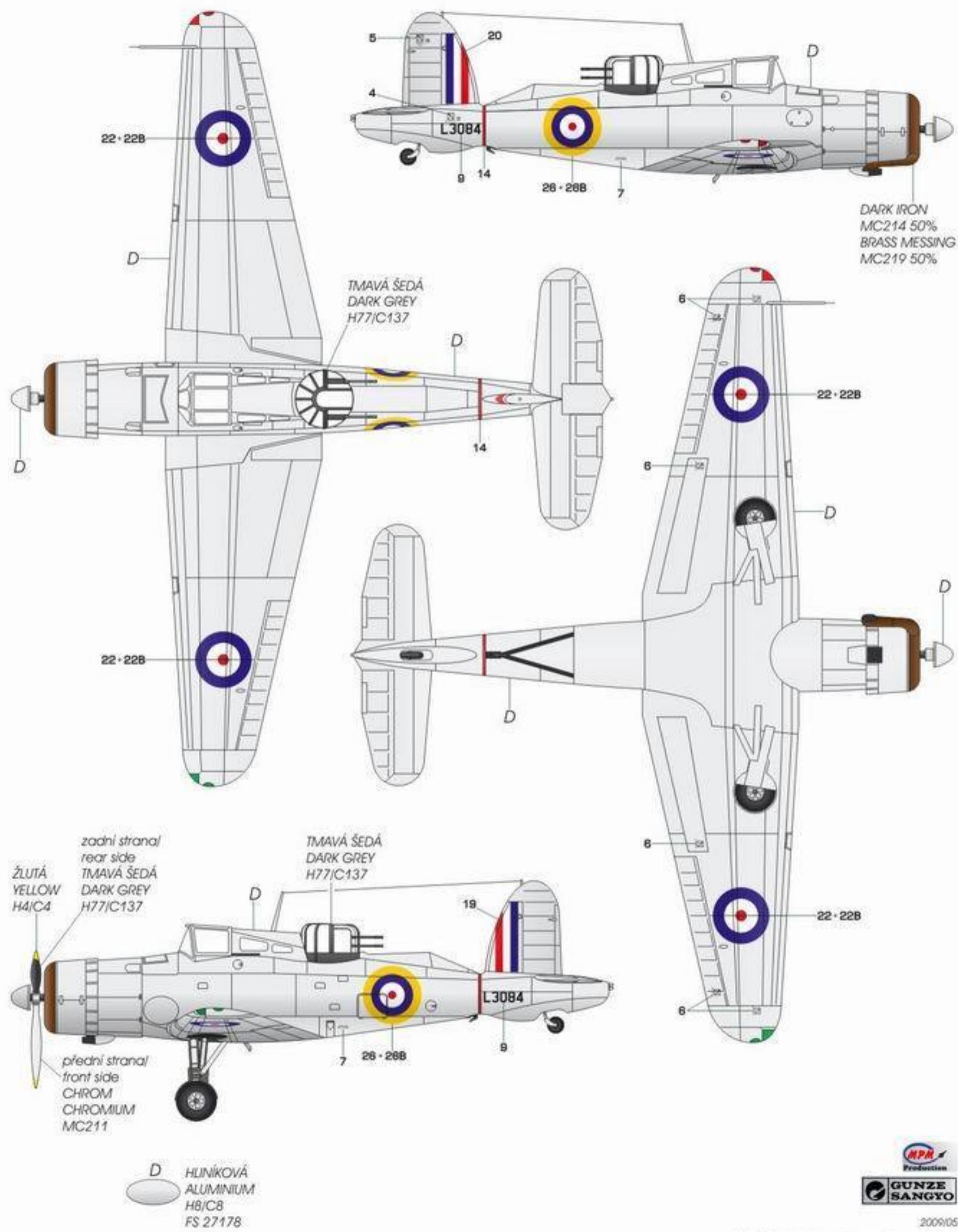
CAM. B

Blackburn Roc Mk.I, L3084, No. 778 NAS, RNAS Lee-on-Solent, květen 1940. Letoun byl nastríkán hliníkovým nástríkem.

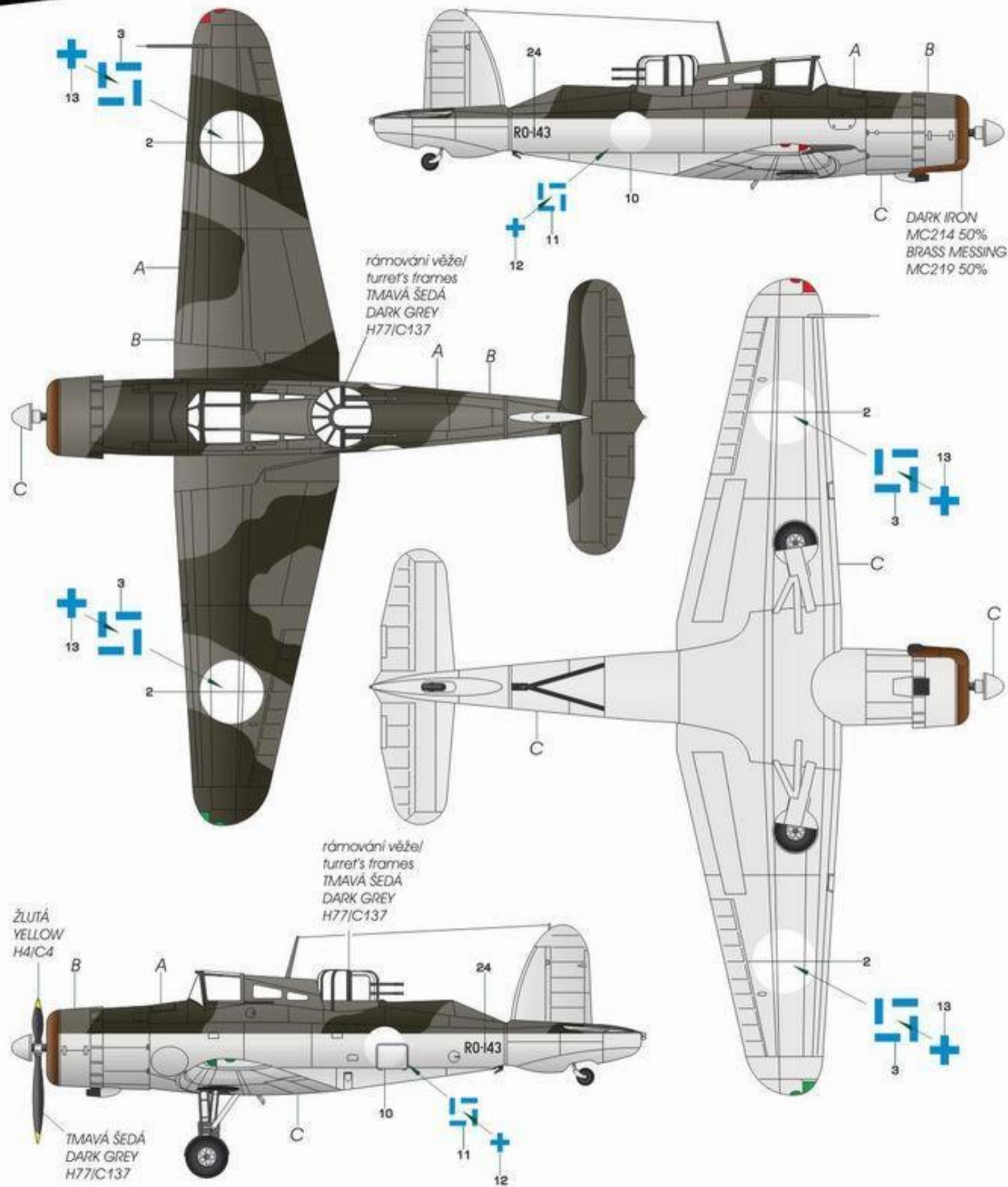
CAM. C

Blackburn Roc Mk.I, L3084, No. 778 NAS, RNAS Lee-on-Solent, May 1940. The aircraft was over sprayed with aluminum paint.

Blackburn Roc Mk.I, RO-143, základna Dycen, Skotsko, 1940. Jeden z Roců připravených k dodání do Finska. Letoun měl standardní kamufláž FAA a nastíkané finské znaky. Pro lety nad územím Velké Británie byly znaky přepleny plátnem, aby finské znaky nedráždily protiletadlovou obranu.

CAM. D

Blackburn Roc Mk.I, RO-143, Dycen airbase, Scotland, 1940. One of the Rocs that were to be delivered to Finland. The aircraft carried standard FAA camouflage and Finnish national insignias. These insignias were covered by linen for flight over Great Britain. The Finnish insignias could attract the attention of anti aircraft artillery.